

Mortality Works!

By Elder Brook P. Hales
Of the Seventy

Epektibo ang Mortalidad!

Ni Elder Brook P. Hales
Sa Seventy

October 2024 general conference

Despite the challenges we all face, our loving Heavenly Father has designed the plan of happiness such that we are not destined to fail.

For several years I was assigned to home teach an older sister in my ward. She did not have an easy life. She had various health problems and experienced a lifetime of pain due to a childhood accident on the playground. Divorced at age 32 with four young children to raise and provide for, she remarried at age 50. Her second husband passed away when she was 66, and this sister lived an additional 26 years as a widow.

Despite her lifelong challenges, she was faithful to her covenants to the end. This sister was an avid genealogist, a temple attendee, and a collector and writer of family histories. Though she had many difficult trials, and without question she felt at times sadness and loneliness, she had a cheerful countenance and a gracious and pleasant personality.

Nine months after her passing, one of her sons had a remarkable experience in the temple. He learned by the power of the Holy Ghost that his mother had a message for him. She communicated with him, but not by vision or audible words. The following unmistakable message came into the son's mind from his mother: "I want you to know that mortality works, and I want you to know that I now understand why everything happened [in my life] the way it did—

Bisan pa sa mga hagit nga giatubang natong tanan, ang atong mahigugmaong Langitnong Amahan naghimo og plano sa kalipay aron wala sa atong kapalaran nga mapakyas.

Sulod sa pipila ka tuig gitahasan ko sa pagtudlo sa panimalay sa mas edaran nga sister sa akong ward. Dili sayon ang iyang kinabuhi. Siya adunay lainlaing problema sa kahimsog ug nakasinati og tibuok kinabuhing kasakit tungod sa aksidente sa dulaanan sa bata pa. Nadiborsyo sa edad nga 32 nga adunay gipadako ug giatiman nga upat ka gagmayng mga anak, naminyo siyag usab sa edad nga 50. Ang iyang ikaduhang bana namatay sa dihang nag-edad siya og 66, ug kini nga sister nabuhi pa og dugang 26 ka tuig isip usa ka biyuda.

Bisan pa sa tibuok kinabuhi nga mga hagit, nagmatinud-anon siya sa iyang mga pakigsaad hangtod sa kataposan. Kini nga sister usa ka mahalaron nga genealogist, tigtambongan sa templo, ug tigkolekta ug tigsulat og mga kasaysayan sa pamilya. Bisan og siya adunay daghang lisod nga mga pagsulay, ug sa walay pagduhaduha usahay mibati siya og kasubo ug kamingaw, anaa kaniya ang madasigon nga panagway ug mabination ug malipayon nga personalidad.

Siyam ka bulan human sa iyang pagkamatay, usa sa iyang mga anak nga lalaki nakabaton og talagsaong kasinatian didto sa templo. Nahiba-loan niya pinaagi sa gahom sa Espiritu Santo nga ang iyang inahan adunay mensahe alang kaniya. Nakigsulti siya ngadto kaniya, apan dili pinaagi sa panan-awon o madungog nga mga pulong. Ang mosunod nga tataw nga mensahe miabot sa iyang hunahuna gikan sa iyang inahan: "Gusto ko nga mahibalo ka nga epektibo ang mortali-

and it is all OK.”

This message is all the more remarkable when one considers her situation and the difficulties this sister endured and overcame.

Brothers and sisters, mortality works! It is designed to work! Despite the challenges, heartaches, and difficulties we all face, our loving, wise, and perfect Heavenly Father has designed the plan of happiness such that we are not destined to fail. His plan provides a way for us to rise above our mortal failures. The Lord has said, “This is my work and my glory—to bring to pass the immortality and eternal life of man.”

Nonetheless, if we are to be the beneficiaries of the Lord’s “work and ... glory,” even “immortality and eternal life,” we must expect to be schooled and taught and to pass through the refiner’s fire—sometimes to our utter limits. To completely avoid the problems, challenges, and difficulties of this world would be to sidestep the process that is truly necessary for mortality to work.

And so we should not be surprised when hard times come upon us. We will encounter situations that try us and people who enable us to practice true charity and patience. But we need to bear up under our difficulties and remember, as the Lord said:

“And whoso layeth down his life in my cause, for my name’s sake, shall find it again, even life eternal.

“Therefore, be not afraid of your enemies [or your problems, challenges, or the tests of this life], for I have decreed ... , saith the Lord, that I will prove you in all things, whether you will abide in my covenant ... that you may be found worthy.”

When we feel distraught or anxious about our problems or feel that we might be receiving more than our fair share of life’s difficulties, we can remember what the Lord said to the children

dad, ug gusto ko nga mahibalo ka nga ako karon nakasabot na ngano nga ang tanang butang nahitabo sa [akong kinabuhi] niadto nga paagi—ug OK ra ang tanan.”

Kini nga mensahe mas nahimong talagsaon kon ang tawo mokonsiderar sa iyang sitwasyon ug sa mga kalisod nga gilahunay ug gibuntog niini nga sister.

Mga kaigsoonan, epektibo ang mortalidad! Gidisenyo kini nga mahimong epektibo! Bisan pa sa mga hagit, mga kasakit, ug mga kalisod nga atong giatubang, ang atong mahigugmaon, maalamon, ug hingpit nga Langitnong Amahan naghimo og plano sa kalipay aron wala sa atong kapalaran nga mapakyas. Ang iyang plano naghatag og paagi aron kita makabuntog sa atong mortal nga mga kapakyasan. Ang Ginoo miingon, “Mao kini ang akong buhat ug ang akong himaya—ang pagpahinabo sa pagka-imortal ug sa kinabuhi nga dayon sa tawo.”

Bisan pa niana, aron makapahimulos kita sa “buhat ug himaya” sa Ginoo, gani sa “imortalidad ug kinabuhi nga dayon,” kinahanglang laoman nato nga patun-on ug tudloan, ug paagion sa makatunaw nga kalayo—usahay sa kinutoban sa atong mga limitasyon. Ang hingpit nga paglikay sa mga problema, mga hagit, ug mga kalisdanan niini nga kalibotan mao ang paglikay sa proseso nga gikinahanglan gayod aron mahimong epektibo ang mortalidad.

Mao nga dili kita angay nga masorpresa kon ang malisod nga mga panahon moabot kanato. Makasugat kita og mga sitwasyon nga mosulay kanato ug mga tawo nga mopabansay kanato sa tinuod nga gugmang putli ug pailob. Apan kinahanglan kita nga molahunay sa atong mga kalisod ug mahinumdom, kay ang Ginoo nagsulti:

“Ug kinsa kadto nga motugyan sa iyang kinabuhi alang kanako, alang ug tungod sa akong ngalan, makakaplag niini pag-usab, gani sa kinabuhi nga dayon.

“Busa, ayaw kahadlok sa inyong mga kaaway [o sa inyong mga problema, mga hagit, o mga pagsulay niini nga kinabuhi], kay Ako mitakda ..., nag-ingon ang Ginoo, nga Ako mosulay kaninyo sa tanan nga mga butang, kon kamo motuman ba sa akong pakigsaad aron kamo makita nga takos.”

Kon mobati kita og kabalaka ug kahingawa sa atong mga problema o mobati nga tingali mas dako ang atong nadawat nga mga kalisod sa kinabuhi kay sa uban, mahimo natong hinum-

of Israel:

“And thou shalt remember all the way[s] which the Lord thy God led thee these forty years in the wilderness, to humble thee, and to prove thee, to know what [is] in thine heart, whether thou [would] keep his commandments, or no.”

As Lehi taught his son Jacob:

“Thou hast suffered afflictions and much sorrow. ... Nevertheless, ... [God] shall consecrate thine afflictions for thy gain. ... Wherefore, I know that thou art redeemed, because of the righteousness of thy Redeemer.”

Because this life is a testing ground and “dark clouds of trouble hang o’er us and threaten our peace to destroy,” it is helpful to remember this counsel and promise found in Mosiah 23 relating to life’s challenges: “Nevertheless—whosoever putteth his trust in [the Lord] the same shall be lifted up at the last day.”

As a youth, I personally experienced great emotional pain and shame that came as the result of the unrighteous actions of another, which for many years affected my self-worth and my sense of worthiness before the Lord. Nevertheless, I bear personal witness that the Lord can strengthen us and bear us up in whatever difficulties we are called upon to experience during our sojourn in this vale of tears.

We are familiar with Paul’s experience:

“And lest I should be exalted above measure through the abundance of the revelations [I have received], there was given to me a thorn in the flesh, the messenger of Satan to buffet me, lest I should be exalted above measure.

“For this thing I besought the Lord thrice, that it might depart from me.

“And he said unto me, My grace is sufficient for thee: for my strength is made perfect in weakness. Most gladly therefore will I rather glory in my infirmities, that the power of Christ may rest upon me.”

We don’t know what Paul’s “thorn in the

doman ang gisulti sa Ginoo ngadto sa mga anak ni Israel:

“Ug hinumduman mo ang tanan nga dalan nga gidad-an kanimo ni Jehova nga imong Dios niining kap-atan ka tuig didto sa kamingawan, aron ikaw pagapaubson niya, sa pagsulay kani-mo, aron sa paghibalo sa anaa sa imong kasing-kasing, kong buot ka magtuman sa iyang mga sugo, kun dili.”

Sama sa gitudlo ni Lehi sa iyang anak nga si Jacob:

“Giantos nimo ang mga kasakit ug hilabihan nga kasubo. ... Bisan pa niana, ... ipahinungod [sa Dios] ang imong mga kasakit alang sa imong kaayohan. ... Mao nga, sayod ako nga ikaw natubos na, tungod sa pagkamatarong sa imong Manunubos.”

Tungod kay kining kinabuhi natad man sa pagsulay ug “kasamok man mopatigbabaw’g mo-hulga sa kalinaw,” makatabang ang paghinumdom niini nga tambag ug saad nga makita sa Mosiah 23 relating to life’s challenges: “Bisan pa niana—kinsa kadto nga mobutang sa iyang pagsalig [sa Ginoo] ang mao nga tawo pagabayawon sa kataposan nga adlaw.”

Isip usa ka batan-on, nakasinati ko sa personal og dakong emosyonal nga kasakit ug kaulaw nga miresulta sa dili matarong nga mga binuhatan sa laing tawo, nga nakaapekto sa akong pagtan-aw sa akong kaugalingong bili ug sa akong pagbati nga takos sa atubangan sa Ginoo. Bisan pa niana, mohatag ko sa akong personal nga pagsaksi nga ang Ginoo makalig-on kanato ug motabang kanato sa bisan unsa nga mga kalisod nga gipasinati kanato atol sa atong pagpanaw dinhi niining walog sa mga luha.

Pamilyar kita sa kasinatian ni Pablo:

“Apan aron dili ako magmapahitas-on tungod sa katingalahan kaayong mga butang nga [akong nadawat], gihatagan akog tunok sa unod nga gigamit ni Satanas sa paghasol kanako aron dili ako magpagarbo.

“Sa makatulo nangamuyo ako sa Ginoo ma-hitungod niini, nga unta iyang kuhaon kini gikan kanako.

“Apan siya nag-ingon kanako, Ang akong grasya igo alang kanimo, kay ang akong gahom ginahingpit diha sa kahuyang. Sa ingon niana, labi pang igakalipay ko diay hinoon ang pagpa-sigarbo tungod sa akong mga kahuyang aron ang gahom ni Kristo magapandong kanako.”

Wala kita masayod kon unsa ang “tunok din-

flesh” was. He chose not to describe whether it was a physical ailment, a mental or emotional infirmity, or a temptation. But we don’t need to know that detail to know that he struggled and pleaded with the Lord for help and that, ultimately, the Lord’s strength and power are what helped him through it.

Like it was for Paul, it was through the Lord’s help that I was eventually strengthened emotionally and spiritually and finally recognized after many years that I have always been a person of worth and worthy of the blessings of the gospel. The Savior helped me to overcome my feelings of unworthiness and to extend sincere forgiveness to the offender. I finally understood that the Savior’s Atonement was a personal gift for me and that my Heavenly Father and His Son love me perfectly. Because of the Savior’s Atonement, mortality works.

While I was eventually blessed to recognize how the Savior rescued me and stood by me through those experiences, I clearly understand that the unfortunate situation of my teenage years was my personal journey and experience, the resolution of which and eventual outcome cannot be projected onto those who have suffered and continue to suffer from the unrighteous behavior of others.

I recognize that life’s experiences—good and bad—can teach us important lessons. I now know and bear testimony that mortality works! I hope that as a result of the sum of my life’s experiences—good and bad—I have compassion for innocent victims of another’s actions and empathy for the downtrodden.

I sincerely hope that as a result of my life’s experiences—good and bad—I am kinder to others, treat others as the Savior would, and have greater understanding for the sinner and that I have complete integrity. As we come to rely on the Savior’s grace and keep our covenants, we can serve as examples of the far-reaching effects of the Savior’s Atonement.

hi sa lawas” ni Pablo. Gipili niya nga dili ihulagway kon kadto ba usa ka pisikal nga sakit, usa ka mental o emosyonal nga kahuyang, o usa ka tentasyon. Apan dili kita kinahanglan nga masayod sa detalye aron mahibalo nga nanglimbasog siya ug nangayo og tabang sa Ginoo ug sa kataposan, ang kalig-on ug gahom sa Ginoo ang nakatabang niya latas niini.

Sama ni Pablo, pinaagi kadto sa tabang sa Ginoo nga sa kataposan nalig-on ko sa emosyonal ug espirituwal nga paagi ug sa kataposan nakasabot human sa daghang katuigan nga ako sa kanunay usa ka tawo nga adunay bili ug takos sa mga panalangin sa ebanghelyo. Ang Manluluwas mitabang nako aron makabuntog sa akong mga pagbati nga dili takos ug aron makahatag og sinsero nga kapasayloan ngadto sa nakasala. Sa kataposan nakasabot ko nga ang Pag-ula sa Manluluwas usa ka personal nga gasa alang kanako ug ang akong Langitnong Amahan ug ang Iyang Anak naghigugma kanako sa hingpit. Tungod sa Pag-ula sa Manluluwas, epektibo ang mortalidad.

Samtang sa kadugayan napanalanginan ko aron makaamgo kon giunsa sa Manluluwas pagluwas ug pagbarog uban kanako niadto nga mga kasinatian, klaro nakong nasabtan nga ang dili maayo nga sitwasyon sa akong pagkaten-edyer, mao diay ang akong personal nga panaw ug kasinatian, ang kasulbaran niini ug ang kataposang resulta dili mahimong ipahisama niadtong nag-antos ug nagpadayon sa pag-antos sa dili matarong nga kinaiya sa uban.

Nahibalo ko nga ang mga kasinatian sa kinabuhi—maayo ug bati—makatudlo kanato og importante nga mga pagtulun-an. Ako karon nasayod ug mohatag sa akong pagpamatuod nga epektibo ang mortalidad! Manghinaot ko nga isip resulta sa tanan nakong mga kasinatian sa kinabuhi—maayo ug bati—makabaton ko og kaluoy ngadto sa inosente nga mga biktima sa mga binuhatan sa uban ug pagbati ngadto sa mga dinaogdaog.

Sinsero akong manghinaot nga isip resulta sa tanan nakong mga kasinatian sa kinabuhi—maayo ug bati—mas mabination ko sa uban, motratar sa uban sama sa buhaton sa Manluluwas, adunay mas dakong pagsabot sa makasasala, ug nga ako adunay tim-os nga kaligdong. Samtang magmasaligon kita sa grasya sa Manluluwas ug motuman sa atong mga pakigsaad, magsilbi kitang mga panig-ingnan sa layog maabtan nga mga epekto sa Pag-ula sa Manluluwas.

I share a final example that mortality works.

Elder Hales's aunt, Lois VandenBosch, and his mother, Klea VandenBosch.

My mother did not have an easy journey through mortality. She received no accolades or worldly honors and did not have educational opportunities beyond high school. She contracted polio as a child, resulting in a lifetime of pain and discomfort in her left leg. As an adult, she experienced many difficult and challenging physical and financial circumstances but was faithful to her covenants and loved the Lord.

When my mother was 55, my next older sister passed away, leaving an eight-month-old baby daughter, my niece, motherless. For various reasons, Mom ended up largely raising my niece for the next 17 years, often under very trying circumstances. Yet, notwithstanding these experiences, she happily and willingly served her family, neighbors, and ward members and served as an ordinance worker in the temple for many years. During the last several years of her life, Mom suffered from a form of dementia, was often confused, and was confined to a nursing facility. Regrettably, she was alone when she passed away unexpectedly.

Several months after her passing, I had a dream I have never forgotten. In my dream, I was sitting in my office at the Church Administration Building. Mom entered the office. I knew she had come from the spirit world. I will always remember the feelings I had. She did not say anything, but she radiated a spiritual beauty that I had never before experienced and which I have difficulty describing.

Her countenance and being were truly stunning! I remember saying to her, "Mother, you are so beautiful!" referencing her spiritual power and beauty. She acknowledged me—again without speaking. I felt her love for me, and I knew then that she is happy and healed from her worldly

Mopakigbahin ko og kataposang sanglitanan nga epektibo ang mortalidad.

Iyaan ni Elder Hales, Lois VandenCosch, ug ang iyang inahan, Klea VandenBosch.

Ang akong inahan wala makaangkon og sayon nga panaw sa mortalidad. Wala siya makadawat og mga ganti o kalibotanong mga pasidungog ug wala makaangkon og mga kahigayonan sa edukasyon lapas sa high school. Natakboyan siya og polio sa bata pa, nga miresulta sa tibuok kinabuhi nga pagsakit ug kasambol sa iyang wala nga tiil. Isip usa ka hamtong, nakasinati siya og daghang malisod ug mahagiton nga pisikal ug pinansiyal nga mga sirkumstansiya apan nagmatinud-anon sa iyang mga pakigsaad ug naghigugma sa Ginoo.

Dihang nag-edad og 55 ang akong inahan, ang akong sunod nga mas magulang nga babaye namatay, gibiyaa ang walo ka bulan nga anak nga babaye, akong pag-umangkon, nga walay inahan. Sa lain-laing mga rason, ang akong Mama maoy mas daghang responsibilidad sa pagpadako sa akong pag-umangkon sa misunod nga 17 ka tuig, sa kasagaran ubos sa malisod kaayo nga mga kahimtang. Apan, bisan pa niini nga mga kasinatian, malipayon siya ug andam nga miserbisyo sa iyang pamilya, mga silingan, ug mga miyembro sa ward ug nagserbisyo isip usa ka ordinance worker sa templo sulod sa daghang katuigan. Sa kataposang pipila ka tuig sa iyang kinabuhi, nag-antos si Mama sa usa ka matang sa dementia, kanunay nga malibog, ug gisulod sa usa ka pasilidad sa pag-atiman. Subo lang, nag-inusara siya sa dihang namatay siya nga wala damha.

Siyam ka bulan human sa iyang pagkamatay, ako dunay damgo nga wala gyod nako makalimti. Sa akong damgo, naglingkod ko sa akong opisina sa Administration Building sa Simbahan. Misulod si mama sa opisina. Nakahibalo ko nga gikan siya sa kalibotan sa mga espiritu. Mahinumdoman nako kanunay ang mga pagbati nga miabot kanako. Wala siyay gisulti nga bisan unsa, apan makita diha kaniya ang espirituhanong katahom nga wala pa nako sukad masinati nga lisod para nako nga ihulagway.

Ang iyang panagway ug pagkatawo tinuod nga makahingangha! Nakahinumdom ko nga misulti kaniya, "Ma, gwapa kaayo ka!" nagpasabot sa iyang espirituwal nga gahom ug katahom. Mitimbaya siya nako—usab walay gisulti. Akong gibati ang iyang gugma alang kanako, ug

cares and challenges and eagerly awaits “a glorious resurrection.” I know that for Mom, mortality worked—and that it works for us too.

God’s work and glory is to bring to pass the immortality and eternal life of man. The experiences of mortality are part of the journey that allows us to grow and progress toward that immortality and eternal life. We were not sent here to fail but to succeed in God’s plan for us.

As King Benjamin taught: “And moreover, I would desire that ye should consider on the blessed and happy state of those that keep the commandments of God. For behold, they are blessed in all things, both temporal and spiritual; and if they hold out faithful to the end they are received into heaven, that thereby they may dwell with God in a state of never-ending happiness.” In other words, mortality works!

I testify that as we receive the ordinances of the gospel, enter into covenants with God and then keep those covenants, repent, serve others, and endure to the end, we too can have the assurance and complete trust in the Lord that mortality works! I testify of Jesus Christ and that our glorious future with our Heavenly Father is made possible by the grace and Atonement of the Savior. In the name of Jesus Christ, amen.

nasayod ko nga malipayon siya ug naayo gikan sa kalibotanong mga kahasol ug mga hagit ug mahinamon nga nagpaabot sa “mahimayaon nga pagkabanhaw.” Nasayod ko nga para ni Mama, epektibo ang mortalidad—ug nga epektibo usab kini alang kanato.

Ang buhat ug ang himaya sa Dios mao ang pagpahitabo sa pagka-imortal ug sa kinabuhi nga dayon sa tawo. Ang mga kasinatian sa mortalidad kabahin sa panaw nga motugot nato nga motubo ug mouswag paingon niana nga pagka-imortal ug kinabuhing dayon. Wala kita gipadala dinhi aron mapakyas apan aron molampos sa plano sa Dios alang kanato.

Si Hari Benjamin nagtudlo: “Nagtinguha ako nga hunahunaon ninyo ang bulahan ug ang malipayon nga kahimtang niadtong nagsunod sa mga sugo sa Dios. Kay tan-awa, bulahan sila sa tanang butang, sa temporal ug sa espirituhanon; ug kon magpabilin silang matinud-anon hangtod sa kataposan dawaton sila sa langit, nga pinaagi niana makapuyo sila uban sa Dios sa kahimtang nga walay kataposang kalipay.” Sa laing pagkasulti, epektibo ang mortalidad!

Mopamatuod ko nga samtang makadawat kita sa mga ordinansa sa ebanghelyo, mosulod ngadto sa mga pakigsaad uban sa Dios ug dayon motuman niadto nga mga pakigsaad, maghinulsol, moalagad sa uban, ug molahutay hangtod sa kataposan, kita usab makabaton sa kasiguroan ug hingpit nga pagsalig sa Ginoo nga epektibo ang mortalidad! Mopamatuod ko kang Jesukristo ug nga ang atong mahimayaon nga kaugmaon uban sa atong Langitnong Amahan gihimong posible pinaagi sa grasya ug Pag-ula sa Manluluwas. Sa ngalan ni Jesukristo, amen.